

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Herrens Bøn 'Fadervor.'

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 290. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1855_1128-txt-shoot-idm163/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

ved Daaben lærer Herren selv alle sine Discip-
ler at bede, og giver dem med det samme, i Daab-
en, Magt baade til at være Guds Børn og
til at bede som Guds Børn, hvad igrunden kommer
ud paa eet, da ligeaa lidt, som man kan være et Guds
Barn, uden, saasnart Han gjør den Stumme talende,
at bede til den himmelske Fader, ligeaa lidt kan No-
gen i Sandhed bede som et Guds Barn, uden
ogsaa at være et Guds Barn.

Herrens Bøn „Fadervor“ kommer selgelig til
os alle ved Daaben, først og fremmest som den
Forsikring af Herrens egen Mund, at naar vi
troer i vort Herte hvad vi ved Daaben bekender
med vor Mund, og er dobte derpaa i Faderens og
Sønnes og den Helligaands Navn, da er vi sand-
elig Guds Børn, som Herred saager: I er ved
Troen alle Guds Børn i Jesus Christus, thi I,
saamange som er Kristus tildeelte, I er Kristus
iflædte. *Joh. 3. 21.*

Det var nemlig et stort Ord af Morten Lu-
ther, da han, i Anledning af de heitroende Folk,
der saae hele den kristelige Børnelærdom over Hovedet,
anmærkede, at naar han bare kunde udtale de første
Ord i sit „Fadervor“ rigtig, saa vilde han
være meget fornøiet, for det er ganske vist, at Ingen
af os kan af Hjertens Grund med Tillid og Fortro-
ning kalde Himmels og Jordens Skaber „vor Fa-
der,“ med mindre vi føler os sikre paa, at vi er
Hans Børn, hvorfor da ogsaa Apostelen Paulus
udtrykkelig vidner, at det er kun med den sønlige
Udfarelses Aand vi kan raabe: Abba, Fader!
til Gud, idet Hans Aand vidner med vor Aand, at

